

דיגוקסין (Digoxin)

דיגוקסין הינה תרופה אשר קיימת מזה שנים רבות. היא תוארה לראשונה ע"י רופא מבירמינגהם, אנגליה, בשם ויליאם וויתריג בשנת 1785. וויתריג גילה שהצוף המצוי בצמח האצבעונית סייע לחולים הסובלים מ"מיימת" (מחלה אשר מכונה בימינו "אי ספיקת לב"). מסיבה זו, הדיגוקסין נחשבת לתרופה המודרנית הראשונה.

מאז ועד היום הדיעות חלוקות בנוגע לשימוש בדיגוקסין, ומחלוקת זו נמשכת גם בימינו. אם תעניין בספרי לימוד העוסקים בדיגוקסין או במידע המצוי באינטרנט בנוגע לתרופה, תוכל למצוא מגוון דיעות מנוגדות, ולכן קיימת חשיבות רבה לכך שהמידע שברשותך יהיה עדכני.

דיגוקסין הינה תרופה המשמשת לרוב לטיפול בפרפור פרזודורים (מחלה בה חלליו העליונים של הלב (הפרזודורים) פועמים בקצב בלתי סדיר) וברפרוף פרזודורים (מחלה בה חלליו העליונים של הלב (הפרזודורים) פועמים במהירות אך באופן סדיר). עבור אנשים מסוימים הסובלים מאי ספיקת לב (כאשר חלל שאיבת הדם העיקרי (החדר השמאלי) מאבד מכוחו), התרופה יכולה לשמש כאמצעי להגברת עוצמת ההתכווצות וזאת כדי לשכך את תסמיני החולה.

מינון

דיגוקסין היא תרופה אשר יש ליטול אותה פעם ביום. עם זאת, ייתכן ותגלה שרוב האנשים מתחילים במינון יומי כפול לפי בקשת הרופא, וזאת כדי "לטעון" את הגוף בתרופה ולהאיץ את השפעותיה ההתחלתיות.

תופעות לוואי

דיגוקסין הינה תרופה אשר עלולה לגרום לסימני רעילות (רמות גבוהות של דיגוקסין בדם, וזאת אף אם מינון הדיגוקסין נותר קבוע). תסמיני הרעילות כוללים; אובדן תאבון, בחילה, הקאות, שלשול, ראייה מטושטשת, הפרעות בראיה (הילות צהובות-ירוקות מסביב לאנשים או חפצים, ישנם כאלה המתארים אותן כהילות), בלבול, עייפות, סחרחורות, סיוטים ומתח-נפשי.

חוברת מידע זו תורגמה והותאמה לשימוש בישראל ע"י החוג לאלקטרופיזיולוגיה וקיצוב של האיגוד הישראלי לקרדיולוגיה. חלק קטן מן התכנים וההמלצות אינם רלבנטיים לישראל. המידע בחוברת ניתן לצורך חינוך ומתן מידע כללי ואינו תחליף ליעוץ מקיף ומסודר ע"י הקרדיולוג המטפל.

אם קיים חשש בלבך כי טבליות הדיגוקסין גורמות לבעיות כגון אלה, עלייך לגשת לקבלת טיפול רפואי בהקדם.

מעקב

דיגוקסין הינה תרופה בטוחה לשימוש ארוך-טווח. עם זאת, מומלץ תמיד לבצע מעקב סדיר בזמן השימוש בתרופה ויש לבצעו בין פעם לפעמיים בשנה. על פי רוב, השפעות הדיגוקסין ניתנות למעקב ע"י בדיקה פשוטה (מדידת דופק ולחץ דם), אך ייתכן ולעיתים יבקש ממך הרופא לבצע בדיקות דם על מנת לבחון את רמות הדיגוקסין בדמך, אף על פי שאין מדובר בנוהל שגרתי.